

Bijlage

Onderwerp
Resultaten enquête

Inhoudsopgave

1. Achtergrondinformatie bij de enquête
2. Algemene peiling over permanent wonen in recreatiewoningen
 - 2.1 Permanent wonen volgens betrokken inwoners
 - 2.2 Permanent wonen volgens inwoners in de buurt
 - 2.3 Permanent wonen volgens eigenaren en bewoners
 - 2.4 Overig
3. Gedogen of transformeren
4. Peiling van de voorgelegde kaders
 - 4.1 Bouwbesluit
 - 4.2 10% speling eigenaar
 - 4.3 Financiële bijdrage voor natuurfonds
 - 4.4 Openbare ruimte aanpassen en zelf bijdragen
5. Waarom wonen in een recreatiewoning?
6. Conclusie

1. Achtergrondinformatie bij de enquête

Aantal reacties: 222

Inwoners hebben van 12 december t/m 22 januari de gelegenheid gehad op een online enquête te reageren op vragen over permanent wonen in recreatiewoningen. De enquête is de tweede vorm van inwonersconsultatie over dit onderwerp, na de beeldvormende bijeenkomst eind 2017. Daar stond een open gesprek centraal tussen inwoners, ondernemers en raadsleden van Hollands Kroon met ruimte voor allerlei ideeën en gedachten. In september 2018 is met de regionale visie verblijfsrecreatie ingestemd door de gemeenteraad. Er is daarna voor gekozen om met een enquête zoveel mogelijk geïnteresseerden te bereiken en te kunnen horen. 36 van de deelnemers aan de enquête waren ook aanwezig bij de

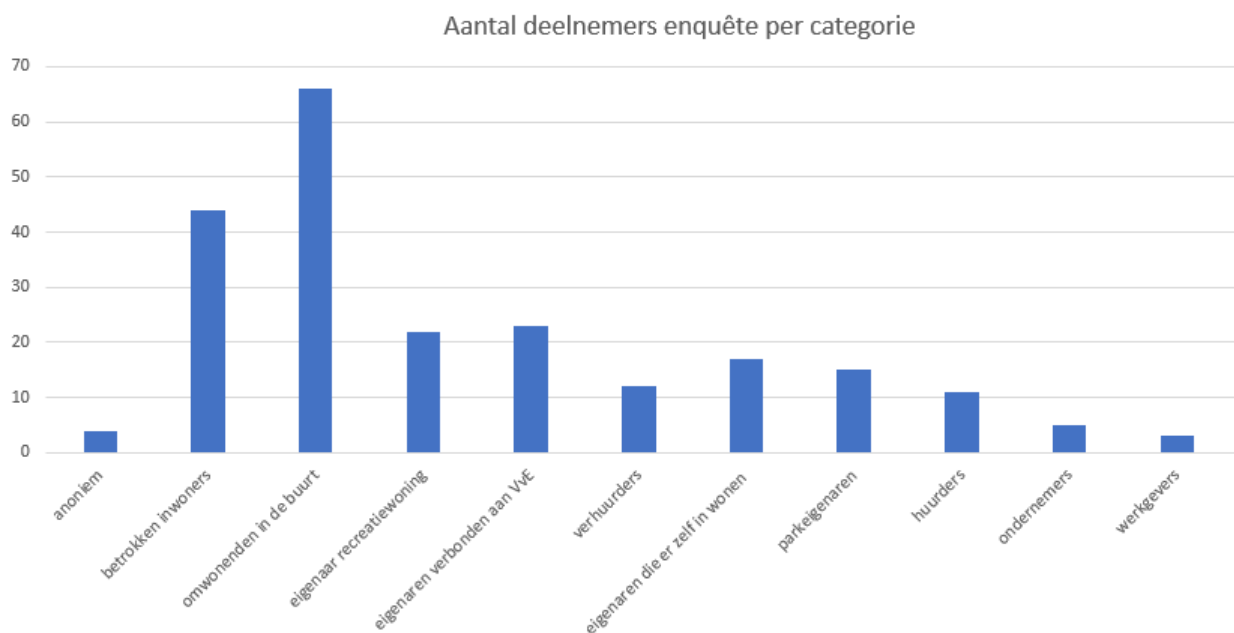
beeldvormende bijeenkomst. De enquête is een vervolgstap op de beeldvormende bijeenkomst. In de enquête was ruimte voor algemene opmerkingen en voor- en tegen argumenten voor wonen in recreatiewoningen. Daarnaast zijn er ook concrete kaders aan inwoners voorgelegd om te verkennen. Deelnemers hebben gemiddeld zo'n twintig minuten aan het invullen van de enquête besteed. Aan inwoners is beloofd de reacties vertrouwelijk te behandelen. Dat betekent dat in deze resultaten geen namen of adressen genoemd worden. Die zijn wel bekend bij de gemeente.

De enquête is op verschillende manieren verspreid:

- Er zijn twee enquêtes op papier aangevraagd
- Online via de website hollandskroon.nl en via sociale media
- Lokale pers zijn op de hoogte gebracht
- Bij ons bekende eigenaren zijn gemaïld (tientallen reacties ontvangen)
- Dorpsraden zijn gemaïld (de categorie betrokken inwoners is na omwonenden de grootste groep)
- Ondernemersvereniging is gemaïld (enkele reacties)
- Werkgevers van tijdelijke werknemers zijn gemaïld (3 reacties)
- Er is een brief verstuurd naar inwoners die binnen 100 meter van een locatie wonen (de categorie omwonenden is relatief goed vertegenwoordigd maar door vertraging in de bezorging hadden sommige inwoners maar enkele dagen reactietijd over)

Er is gekozen voor een kwalitatieve opzet van de enquête. De enquête heeft namelijk als doel meningen van inwoners te peilen, aangedragen met argumenten. Daardoor hebben we als gemeente meer inzicht in beweegredenen van inwoners. Dit betekent dat de beantwoording van de vragen en stellingen open was en zich niet leent voor een statistische analyse. Er zijn enkel twee algemene grafieken te maken om een eerste indruk te vormen.

In de grafiek hieronder zijn de verschillende rollen van de deelnemers weergegeven.

2. Algemene peiling over permanent woning in recreatiewoningen

Uit de antwoorden van deelnemers is per deelnemer op te maken of zij overwegend voor- of tegenstander zijn bij het thema permanent wonen in recreatiewoningen. In totaal zijn 173 deelnemers (voorzichtig) als voorstander te bestempelen, en 47 deelnemers als tegenstander. Van 2 deelnemers is uit hun antwoord geen voorkeur op te maken. Hieronder is grafisch weergegeven wat per categorie de uitkomst is.

2.1 Permanent wonen volgens betrokken inwoners

Een ruime meerderheid onder betrokken inwoners (ruim 40 deelnemers noemen zich zo) wil permanent wonen mogelijk maken. Woningnood wordt met name als argument gebruikt, bijvoorbeeld zo:

‘Verhuren aan mensen die gebrek hebben aan woonruimte. Het zou van de zotte zijn om deze woningen alleen een paar weken in de zomer te verhuren aan bv Duitsers en dat ze voor de rest van het jaar leeg staan. Vooral nu in een tijd van grote behoefte aan woningen.’

Flink wat deelnemers onder de categorie betrokken inwoners willen de woningen in het bijzonder inzetten voor jongeren die moeilijk aan een eerste woning komen of juist aan ouderen die op de begane grond willen wonen. Iemand die zichzelf senior noemt zegt:

‘Als senior heb ik een eigen huis die zo goed als afbetaald is. Wij zouden het fijn vinden om een chalet te hebben waar we permanent in zouden kunnen verblijven om van ons geld dat het huis heeft opgeleverd te kunnen genieten en dat er dan wel alle kosten worden betaald net als in een huis.’

Er wordt ook aangegeven dat er maatwerk nodig is omdat niet alle parken hetzelfde zijn. En een deel van de betrokken inwoners is het niet eens met permanent wonen mogelijk maken. Een deelnemer legt uit:

‘Deze recreatiewoningen moeten worden opgeknapt om te worden verhuurd aan recreanten. Permanente bewoning kan niet plaatsvinden op een recreatiewoning alleen al om zo ongelijke behandeling met permanente woningen niet te laten plaatsvinden.’

Iemand anders zegt:

‘Slopen, omdat ze wel met dat doel en tegen die regels en grondprijzen zijn neergezet. Of er moet een nabetaling plaatsvinden van de eventuele waardevermeerdering aan de gemeenschap. Dan kunnen de baten evenredig gedeeld worden.’

Er is ook angst voor de invloed op ruimtelijke kwaliteit en landschappelijke ontwikkeling:

‘Ik ben pertinent tegen voornoemde bestemmingswijziging. Uitbreiding van wooneenheden in de bestaande kernen door "inbreiing", prima! Maar niet een lappendeken van plukjes dorp in het landschap creëren. Dat zou een ramp zijn voor het kwetsbare buitengebied (waar de meeste parkjes liggen) en tevens is het m.i.z. een beloning van illegale activiteiten.’

Er is ook een inwoner die aangeeft dat permanent bewonen mogelijk maken afhangt van de locatie. ‘Als het recreatiepark op een landschappelijk gezien mooie plek staat, vind ik niet dat daar toestemming voor permanente bewoning moet komen. Desnoods moeten ze worden afgebroken.’ Betrokken inwoners die het niet eens zijn met permanente bewoning van recreatiewoningen noemen onder meer dat de regio aantrekkelijker gemaakt moet worden voor toeristen. ‘Vorige zomer bleef een record aantal mensen in Nederland op vakantie.’

2.2 Permanent wonen volgens inwoners in de buurt

Onder inwoners die in de buurt wonen van recreatiewoningen (bijna 70 deelnemers) wil iets meer dan de helft permanent wonen wel mogelijk maken, argumenten zijn vergelijkbaar met die van betrokken inwoners:

‘Kwa negatieve gevolgen; Volgens mij niet heel veel mits je duidelijke goede regels hebt per park en daar ook streng op bent e.v. met sancties. Kwa positieve gevolgen; mensen vaak snel een betaalbare woning, minder woningzoekenden, gemeente wordt ontlast en heeft tevredener woningzoekenden, gezelliger op parken in wintermaanden.’

Een andere inwoner in de buurt zegt: ‘ik vind ons niet belanghebbend hierin, al wonen wij dicht bij een recreatiepark.’ Bijna de helft van de inwoners in de buurt willen niet dat er gewoond wordt. Iemand die het niet eens is met permanente bewoning mogelijk maken zegt:

‘Een recreatiewoning is voor recreatie en niet anders. Ga je tolereren dat ze het hele jaar bewoond worden, dan heb je in elk dorp en gehucht met camping een woonwijkje erbij dat permanent bewoond wordt. Infrastructuur is daar niet op aangepast! Uiteraard is een gemeente daar blij mee want ze kunnen dan de onroerend goed belasting heffen voor die 'woningen', ook als het eerst (sta-)caravans waren. In één keer een aantal adressen erbij van permanente

bewoners. Je zou ze wel mogen verhuren voor opvang van Oostblokkers die hier -tijdelijk- komen werken om op die manier kleinschalig bezig te zijn en geen 'Polen'-hotels hoeven te bouwen.'

Een andere inwoner in de buurt zegt:

'Met het toestaan wordt een oneerlijke situatie gecreëerd. Iedereen wil wel in een mooie natuurlijke omgeving wonen, maar dat is echt NIET de bedoeling. Daar waar rust nodig is voor de natuur, daar moet rust blijven. Verder doel ik hier op de kosten van wonen. Mensen die in de reguliere woningsector wonen zijn meer geld kwijt.'

Een andere oplossing die iemand noemt is: 'deze woningen vlak gooien en er gewone woningen opbouwen. Vaak worden ze niet verhuurd omdat de staat waarin ze verkeren slecht is.' Ook is er angst voor criminaliteit onder enkele deelnemers die in de buurt wonen: 'permanent wonen is een slecht plan. Parken zijn broeinesten van criminaliteit en overlast.'

2.3 Permanent wonen volgens eigenaren en bewoners

In deze resultaten worden verschillende categorieën eigenaren samen genomen, dat was mogelijk zonder de inhoudelijke strekking van de reacties te kort te doen. Opmerkelijk is dat soms meerdere keren bij hetzelfde park als rol 'parkeigenaar' is ingevuld. Onder inwoners die één of meerdere recreatiewoningen bezitten of er één huren om in te wonen (100 deelnemers) is er bijna unanimititeit: zij willen dat permanent wonen van recreatiewoningen mogelijk wordt. Leegstand en achteruitgang wordt volgens sommigen zo voorkomen. Iemand haalt ook juist revitalisering als reden aan en zegt:

'Uit de toeristische markt halen en beschikbaar maken voor huisvesting. Deze accommodaties hebben een negatieve uitstraling op het toeristische aanbod in de regio. Daarnaast worden deze woningen meegenomen in de regionale behoeftestelling waardoor recreatieve ondernemers moeilijk hun (uitbreidings)initiatieven kunnen uitvoeren (overcapaciteit).'

Woningnood wordt ook als argument gebruikt, onder andere voor jongeren en ouderen:

'Gezien de woningkrapte is het toestaan van permanente bewoning geen overbodige luxe. Door de status in 'wonen' te veranderen worden de bewoners als volwaardige stads- of dorpsbewoners gezien en hebben zij daardoor recht op o.a. postbezorging, gemeentepost-bezorging (paspoort, rijbewijs), en een adres. Met name dit laatste zal zorgen dat mensen onnodig een sociale huurwoning bezet houden. Te denken valt aan pensionado's die een groot deel van het jaar met een camper door Europa reizen en slechts een deel van het jaar in de buurt van hun kinderen willen wonen/verblijven. Nu hebben deze mensen een huur- of koopwoning nodig om een postadres te hebben: ook voor het ontvangen van hun aow of pensioen. Hun woning staat echter voor een groot deel van het jaar leeg. Door recreatiewoningen hiervoor te gebruiken zal er een groot deel van de sociale huurwoningen vrijgemaakt kunnen worden voor mensen die aldaar permanent willen/moeten wonen. Iemand voegt toe dat er vooral weinig aanbod is voor mensen die geen recht hebben op huursubsidie maar ook geen hoge prijs kunnen betalen. Sommige eigenaren geven aan zelf graag in hun recreatiewoning te wonen. In hoofdstuk 5 is daar aandacht voor.

Een eigenaar vertelt hoe onzekerheid hem doet afwachten:

‘De onzekerheid van status en toekomst van mijn recreatiewoning belet mij om te investeren in duurzaamheid. Zaken als zonnepanelen, zonneboiler, aardgasvrije verwarming, isolatie en dergelijke. Daar sta ik zeker niet alleen in.’

In de enquête spreken veel deelnemers vanzelfsprekend over hun eigen recreatiewoning en de omgeving daarvan, in plaats van in het algemeen. Ter illustratie volgen hieronder enkele reacties die aansluiten bij de strekking van de meeste reacties van bewoners parken waar grotendeels gewoond wordt. Een eigenaar zegt:

‘In ons geval kun je het geen recreatiewoningen meer noemen. Er staan alleen huisjes op het park. Geen receptie, kantine, speeltuinen, sportvelden, etc. Alle huisjes worden permanent bewoond. Een gedeelte door eigenaren die een gedoogbeschikking hebben, de rest van de huisjes wordt door eigenaren verhuurd aan starters en mensen die met spoed woning nodig hebben. Wij verhuren ons huisje nu al 5 jaar aan een alleenstaande moeder met kind. Wij willen het huisje wel verkopen, maar een eventuele koper mag er dan niet zelf in gaan wonen. Dat maakt verkoop bijna onmogelijk. Of we moeten er financieel flink op gaan inleveren. Ik ben er zeker van dat als de huisjes bij ons permanent bewoonbaar mogen worden er flink wat huisjes vrij zullen komen voor de starters op de woningmarkt. In de tijd dat ik het huisje heb aangekocht (2003) waren de huisjes erg in trek bij starters. Er was ook een redelijke doorstroming. Dit is tot stilstand gekomen, na de intrekking van het gedoogbeleid.’

Een andere bewoner van hetzelfde park zegt onder meer:

‘Door de onzekerheid of onmogelijkheid permanent te wonen op een (voormalig) bungalowpark is er veel onzekerheid ontstaan en is er soms een ander soort bewoner terecht gekomen dan de bedoeling was. Het zou mooi zijn als er meer zekerheid komt voor de eigenaren en/of bewoners, zodat er meer affiniteit ontstaat met het park en de medebewoners. Permanent bewonen zou daarom de beste optie zijn.’

Een bewoner van een ander park zegt:

‘Deze woningen zijn perfect, in alle opzichten, voor permanente bewoning geschikt. Er wonen al jaren, in deze appartementen (huur en/of eigenaar) in 99,9 % van de bungalow/appartementen. De voormalige gemeente heeft er zo'n 20 eigenaren een gedoogbeschikking gegeven om er permanent te wonen. De andere appartementen c.q. bungalows worden langdurig verhuurd. Alle voorzieningen zijn gericht op individueel wonen. Eigen gas/ watermeters, eigen gemeentelijke heffingen enz. Heel incidenteel komt het voor dat er zomers wat privé gasten zijn. Grootschalig recreatie verhuur is hier op Aemstelsight helemaal niet. Dus in ons geval ben ik voor permanent wonen. Haal het "recreatie" etiket ervan af, en alles gaat door zoals nu in de praktijk geregeld is.’

Eén parkeigenaar en twee recreatiewoningeeigenaren (die onder een VvE vallen) willen niet dat er permanent wonen mogelijk wordt. De parkeigenaar geeft aan dat de ondernemer zelf eigenaar is van het probleem, en ‘die moet zelf kiezen voor investeren of stoppen en opdoeken’. De parkeigenaar zegt verder:

‘Recreatie en wonen gaat niet naast elkaar. Ten eerste haal je de sfeer van recreatie dus vakantie van je terrein, Mensen zijn dan niet meer te porren voor allerlei activiteiten en de tijd waarin wij eigenlijk ons geld verdienen aan een recreant gaat de vaste bewoner ook op vakantie en zit je in de zomer met een half lege camping en dus minder inkomsten. Ten tweede zijn wij in de winter gesloten, daar kan dan geen sprake meer van zijn. Ten derde er zal veel wrijving ontstaan wanneer buurman a in zijn vakantie lekker buiten zit en misschien voor buurman b te veel lawaai maakt omdat deze de volgende dag weer naar zijn werk moet.’

De twee woningbezitters zeggen dat hun woningen voornamelijk voor recreatie worden gebruikt of verhuurd, en dat moet zo blijven.

2.4 Overig

Onder overig vallen drie werkgevers van buitenlandse werknemers, vijf ondernemers en vier anonieme deelnemers aan de enquête. De drie werkgevers zijn voorstander van permanent wonen mogelijk maken. Zij benadrukken dat zowel buitenlandse werknemers als andere doelgroepen een net onderkomen verdienen: ‘wel moet er of een wet of reglement zijn voor de parkeigenaar om personen te kunnen uitzetten/weren die structureel voor overlast zorgen.’ De ondernemers en anonieme deelnemers verschillen binnen de eigen categorie van mening en dragen gelijksoortige argumenten aan als betrokken inwoners. Ook zegt een anonieme deelnemer: ‘Indien men toegeeft aan het wijzigen van recreatie naar woonbestemming, hebben de vastgoedsspeculanten weer gewonnen, dus nooit doen.’

Binnen elke categorie zijn er deelnemers die benoemen dat recreatiewoningen voor korte periodes verhuurd moeten gaan worden aan mensen die tijdelijk onderdak zoeken. Er worden dan doelgroepen genoemd als starters, mensen die in scheiding liggen, mensen die hun eigen huis verbouwen of buitenlandse werknemers. Een voorbeeld:

‘Dit is een kans om als gemeente een voorbeeld te stellen voor de rest van Nederland. Vakantieparken voor jongvolwassenen als opstap naar zelfstandige eigen woning voor max 5 jaar (met evt. 1x verlengen). Bij bezit van werkgeverscontract, 5 jaar goed gedrag op het park een subsidie mogelijkheid voor eigen woning van 1% oid van het aankoopbedrag (is een voorbeeld).’

Iemand die tijdelijk een recreatiewoning huurt zegt:

‘Ben heel blij met deze tussen oplossing na mijn scheiding en doe hard mijn best voor een huurwoning. Maar blijf graag in Winkel Niedorp of het Veld wonen en dat duurt even.’

Er wordt daarentegen ook specifiek aangegeven dat de woningen niet voor huisvesting van tijdelijke werknemers gebruikt mogen worden. Dit is in totaal zo’n twintig keer gezegd.

3. Gedogen of transformeren

Naar schatting ziet een twee-derde meerderheid van de deelnemers het liefst een wijziging van het bestemmingsplan.

Eigenaren noemen een persoonlijke gedoogbeschikking meestal niet de oplossing. Er wordt door iemand gesproken over een “pleister-oplossing”. Ook wordt aangedragen dat de woning zonder bestemmingswijziging onverkoopbaar is doordat de gedoogbeschikking persoonsgebonden is en niet

overgaat op de volgende eigenaar. Iemand zegt: 'Een permanente woonstatus geeft mij meer waarde dan een persoonlijke gedoogbeschikking. Bij de aanschaf van het huis kun je dan in ieder geval bij elke bank een hypotheek verkrijgen. Anders kun je daarvoor nergens terecht en zijn de huisjes weer niet geschikt voor starters.' Een andere eigenaar zegt: 'Gedogen geeft geen echte duidelijkheid en werkt diversiteit weer in de hand.' Iemand die nu met een gedoogbeschikking woont zou wel een wijziging van het bestemmingsplan naar wonen willen, omdat de verkoop dan makkelijker wordt. Een andere eigenaar zegt: 'bestemmingsplan wijzigen geeft ook duidelijkheid en rust voor in de toekomst. Niet alleen voor de bewoners maar ook voor de gemeente. Een gedoogbeschikking betekent nog steeds onzekerheid.' Een andere eigenaar verwacht meer rust en verantwoordelijkheid onder bewoners als alle recreatiewoningen getransformeerd worden naar wonen.

Er zijn ook een parkeigenaar en meerdere eigenaren van recreatiewoningen die aangeven dat een persoonlijke gedoogbeschikking wel in hun behoefte voorziet. Zo zegt iemand 'tegen' het aanpassen van overbodige regels te zijn over hoe ik of een ander zou moeten wonen. Een huurder die permanent woont in een recreatiewoning vindt de zekerheid van een dak boven het hoofd voldoende.

Onder betrokken inwoners en inwoners in de buurt zijn de meningen ook verdeeld. Een inwoner zegt: 'een persoonlijke gedoogbeschikking voor bepaalde tijd - geeft altijd problemen bij einde gedoogbeschikking.' Een ander lijkt alleen algemene legitimatie van een dergelijke manier van wonen principieel juist. Er is ook een betrokken inwoner die zegt: 'Transformeren heeft voor mij geen meerwaarde, de mogelijke eigenaar ontvangt een meerwaarde bij de verkoop van deze woning. Als er een groot woningtekort is in onze gemeente dan zou de gedoogbeschikking een uitkomst bieden. Denk ook aan onze jeugd, zij hebben dan mogelijk betaalbare woningen.'

4. Peiling van de voorgelegde kaders

4.1 Bouwbesluit

Zo'n twintig inwoners halen ook bij andere vragen uit zichzelf het bouwbesluit aan als belangrijke voorwaarde. Wanneer er naar gevraagd wordt blijkt dat een grote meerderheid onder de deelnemers het bouwbesluit belangrijk vindt. Bijvoorbeeld omdat het landelijk geldt, waardoor er een eenduidige lijn wordt getrokken. Meerdere eigenaren geven aan hun recreatiewoning zelf al getoetst te hebben aan het bouwbesluit. Een eigenaar zegt dat het bouwbesluit heel wat voeten in de aarde heeft, deze deelnemer aan de enquête is het daarom niet geheel eens met het bouwbesluit als voorwaarde. Een werkgever van arbeidsmigranten schat in dat het bouwbesluit als voorwaarde bij oudere woningen veel kosten met zich meebrengt die niet in verhouding kunnen staan met de aanschaf of huurbedragen. Een tegenstander van permanent wonen vindt het juist daarom een goede eis. Er zijn ook deelnemers die de bewoner zelf de mogelijkheid willen geven om te bepalen of je er kunt wonen.

Het lijkt erop dat een ruime meerderheid onder de deelnemers het bouwbesluit centraal wil stellen als kader om permanent wonen mogelijk te maken. Sommigen vinden de samenstelling van de bewoners of het oordeel van de VvE zwaarwegender. Een inwoner in de buurt vindt dat de mening van omwonenden zwaar meegewogen dient te worden.

4.2 10% speling eigenaar

Naar schatting wil een twee-derde meerderheid een eigenaar van meerdere recreatiewoningen geen 10% speling geven om daarvan zelf te bepalen hoe het gebruik ervan wordt ingevuld. Deelnemers vertrouwen de eigenaren er vaak niet op, en zeggen veelal dat oncontroleerbaar is. Er zijn ook enkele voorstanders, die vinden het een mooi principe en vinden soms dat de eigenaar meer dan 10% speling zou moeten krijgen.

4.3 Financiële bijdrage voor natuurfonds

De antwoorden op deze stelling zijn zeer gevarieerd. Deelnemers hebben gereageerd op verschillende aspecten uit de stelling.

Een deel van de eigenaren geeft aan een financiële bijdrage over te hebben om te kunnen transformeren naar wonen. Voor sommigen onder hen hangt het wel af van de hoogte van het bedrag. Een deel van de betrokken inwoners en inwoners in de buurt vinden het belangrijk om zo oneerlijke concurrentie met eigenaren van woonhuizen in de buurt te voorkomen.

Veel eigenaren zijn het niet eens met het afdragen van een financiële bijdrage omdat zij bijvoorbeeld al kosten aan de parkeigenaar of VvE betalen voor het onderhoud van de natuur. Er zijn betrokken inwoners en inwoners in de buurt die natuur geen goede bestemming vinden voor een fonds. Zij vinden dat de gemeente al veel natuur bevat. Anderen vinden natuur juist wel de moeite waard om een bijdragefonds voor op te zetten.

4.4 Openbare ruimte aanpassen en zelf bijdragen

De antwoorden op deze stelling zijn gevarieerd. Deelnemers hebben gereageerd op verschillende aspecten uit de stelling.

Een deel van de eigenaren geeft aan dat aanpassing van de ruimte om de recreatiewoning(en) niet nodig is, omdat hun terrein in de praktijk al gebruikt wordt voor permanente bewoning, en dat goed gaat. Een deel van de deelnemers vinden een extra bijdrage overbodig omdat ze daar al maandelijks aan bijdragen. Over het algemeen zijn de meeste deelnemers het er met elkaar over eens dat als er kosten op het terrein nodig zijn, dit door de eigenaren zelf bekostigd moet worden.

5. Waarom wonen in een recreatiewoning?

De discussie over het mogelijk maken van transformatie van een recreatiewoning naar wonen is ontstaan door vragen van inwoners. Daarom is in de enquête gevraagd waarom deelnemers dit graag willen. Vaak wordt aangegeven dat het ideaal is als woning voor starters of senioren vanwege, gelijke vloeren en sociale controle. Ook de prijs speelt een belangrijke rol, ook bij mensen die zichzelf geen starter of oudere noemen:

‘Er berust geen lening op de woning. Zodoende heb ik het financieel even ruimer en gaat mijn geld niet naar een woningbouwvereniging of bank. Ik heb momenteel een leuke spaarrekening zodat ik financiële tegenslagen kan opvangen, en van de rest kan ik leuk leven. Dit is ook ten gunste van de plaatselijke economie.’

Verder wordt woningnood aangehaald en de omgeving vanwege natuur, vrijheid, een tuin en rust. Een enkeling haalt aan dat het aantrekkelijk is om zo'n woning te combineren met veel lange reizen naar het buitenland. Tenslotte wordt het concept van 'tiny living' als reden genoemd: 'Omdat deze woningen niet zo groot zijn heb je veel minder energie nodig inzake verwarming, en minder CO uitstoot vergeleken met grotere woonruimten.'

6. Conclusie

De resultaten van de enquête laten vanuit verschillende invalshoeken argumenten zien die een goed beeld geven van de mening van inwoners van Hollands Kroon. Door de 222 reacties zijn de resultaten divers en rijk, en biedt de enquête een waardevol inzicht bij het in kaart brengen van dit thema.

In totaal zijn 173 deelnemers aan de enquête (voorzichtig) als voorstander te bestempelen, en 47 deelnemers als tegenstander. Op een enkeling na zijn alle eigenaren van recreatiewoningen voorstander van permanent wonen van recreatiewoningen mogelijk maken. Onder betrokken inwoners en inwoners in de buurt is meer verdeeldheid.

Permanent wonen van recreatiewoningen spreekt deelnemers aan omdat het aansluit bij wensen van starters en senioren. Meer algemeen omdat men de rust, ruimte en groene omgeving aanspreekt en het financieel aantrekkelijk is door lagere prijzen dan de gangbare woningmarkt.

Wat betreft de open vragen over de kaders die in de enquête zijn voorgelegd, zijn de antwoorden zo divers dat er moeilijk algemene uitspraken over kunnen worden gedaan. Er lijkt draagvlak voor het bouwbesluit en voor het zelf bekostigen van nodige aanpassingen op het terrein. Er is weinig draagvlak voor het toevertrouwen van 10% speling aan de eigenaar die daarmee zelf enige flexibiliteit heeft in het invullen van het gebruik van recreatiewoningen. Over het afstaan van een financiële bijdrage voor een natuurfonds zijn de meningen erg verdeeld.

De antwoorden zijn statistisch niet betrouwbaar. Dat betekent dat de resultaten niet representatief zijn voor alle inwoners, zoals dat voor elk kwalitatief onderzoek geldt.